

# РЕШЕНИЕ

№ 11928

гр. София, 07.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски**

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова**  
**Димитър Петров**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **13020** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Ю. Д. А., срещу Решение № 4982/13.11.2024 г., постановено по НАХД № 11275/2024 г. на СРС, НО, 121 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-013451/17.06.2024 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на лицето са наложени административни наказания, както следва: „глоба в размер на 3 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП на основание чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП; „глоба“ в размер на 50.00 лв. на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП; „глоба“ в размер на 50.00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Твърди се, че описаните в НП нарушения не са доказани. Моли се решението да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация - Началник сектор в ОПП-СДВР, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде

отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена на 18.05.2024 г., около 16:56 часа, полицейска проверка е установено, че Ю. Д. Г. управлява л.а. М. ЦЛК 270 с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], в района на ул. „Проф. д-р И. С.“ до бл.56., с посока на движение от [улица]към [улица]и използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари - извършвал дрифт. Установено е също, че водачът не използва обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът и не е представил автомобила си на технически преглед. За констатираните нарушения бил съставен АУАН №GA755348/18.05.2024 г.

След запознаване с преписката от началник сектор в ОПП-СДВР било издадено процесното НП № 24-4332-013451/17.06.2024 г., с което на лицето са наложени административни наказания, както следва: „глоба в размер на 3 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП на основание чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП; „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 183ал. 4, т. 7 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП; „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посочения нарушения са безспорно установени.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на АУАН. От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в АУАН. От СРС са изложени подробни мотиви, относно оплакването на санкционираното лице за това, че от наказващия орган не е доказано по безспорен

начин, че същото е извършило нарушенията. Тези мотиви се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят. Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обектива и субективна страна визираните в нормите на 104б, т. 2 от ЗДвП, чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, както и в чл. 181, т. 1 от ЗДвП нарушения. Доказателства, които да оборят тези изводи, не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер на глобите, както и по отношение на наложеното административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“.

С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанции на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

#### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4982/13.11.2024 г., постановено по НАХД № 11275/2024 г. на СРС, НО, 121 състав.

ОСЪЖДА Ю. Д. А. , ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.